

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010075
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4614010075.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného K. S., nar. 1987, pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.10.2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona z r u š u j e s a :

- výrok o vine prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.07.2014 sp. zn. 5T/7/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2014 ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v tomto výroku o vine svoj podklad;

obžalovaný

K. S. narodený XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D.
č. XXX, nezamestnaný, slobodný, na slobode

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

1. dňa 25.10.2013 v čase o 14,00hod na čerpacej stanici AGIP v Bánovciach nad Bebravou vylákal od poškodeného K. H. sumu vo výške 2.000,-Eur, ako zálohu za dovoz motorového vozidla značky Škoda Octavia, rok výroby 2011, čiernej farby s počtom najazdených kilometrov 69 000 ako štatutárny orgán neexistujúcej spoločnosti MJ Agency, s.r.o., so sídlom Spartakovská 8 Trnava, pričom uvedené vozidlo poškodenému nedodal, ani mu nevrátil zaplatenú zálohu a od počiatku iba predstieral okolnosti o dovoze a kúpe tohto vozidla, čím poškodenému K. H. spôsobil škodu vo výške 2.000,-Eur,

2. prostredníctvom internetu, cez stránku www.pokec.azet.sk <<http://www.pokec.azet.sk>>, z konta „Mimirotom“, kde sa prihlasoval z pripojeného bodu W. č. XX vylákal od poškodenej E. J. na dvakrát finančnú čiastku 9500,-Eur tak, že cez internet, cez vyššie uvedenú stránku a následne aj prostredníctvom SMS správ sa s ňou skontaktoval, predstavoval sa jej ako K. W., utvrdzoval ju v tom, že s ňou plánuje partnerský vzťah, postupne s ňou nadviazal osobný kontakt, navodzoval situáciu, že je súkromný podnikateľ, ktorému nevyšiel podnikateľský zámer, že mu ide o život, pokiaľ nevyrovná dlhy a takto pod falošnou zámkou naviedol E. J., aby si zobrala úver s tým, že peniaze jej vráti do dvoch týždňov, pričom na základe tejto situácie si E. J. v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. v Bošanoch zobrala v dňoch 28.05.2013 a 04.06.2013 dva úvery vo výške 5000,-Eur a 4500,-Eur a peniaze, ktoré z úverov obdržala, odovzdala obžalovanému K. S. dňa 28.05.2013 o 12,30 hod. v Topoľčanoch, v budove Polikliniky na Ulici 17. Novembra 1300/14 v čiastke 5000,-Eur a dňa 04.06.2013 o 16.05 hod. v Topoľčanoch na tom istom mieste v čiastke 4500,-Eur, pričom obžalovaný K. S. takto konal pod falošnou identitou s tým, že vedel, že nie je súkromným podnikateľom a nebol vo finančnej tiesni, pri ktorej mu išlo o život, ale konal v úmysle takýmto spôsobom získať finančné prostriedky pre svoju potrebu, čím

poškodenej E. J., nar. XX.XX.XXXX v N., bytom J.J. XXX/XX, XXX XX D. spôsobil škodu vo výške 9500,- Eur,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l :

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 3 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti, nezistenej priťažujúcej okolnosti, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písm. c) Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným: K. H., nar. XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom T. č. XX a E. J., nar. 20.XX.XXXX v N., trvale bytom D., Ul. J. J. č. XXX/XX.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá sa obž. K. S. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: K. H., nar. XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom T. č. XX vo výške 2.000,-Eur a E. J., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom D., Ul. J. J. vo výške 9.500,-Eur (deväťtisícpäťsto eur).

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka v Topolčanoch podala dňa 21.03.2014 na Okresný súd Topolčany obžalobu na obžalovaného K. S. (ďalej len obžalovaný), pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na skutkovom základe opísanom v obžalobnom návrhu.

Vo veci súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odpor, preto nariadil termín hlavného pojednávania a obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že " je nevinný ".

Súd dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a to vypočutím obžalovaného, svedkyne poškodenej E. J., svedkyne X. K., J. J., E. W., prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný K. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mal s poškodenou milostný pomer, fungovali ako partneri, ľúbil ju. Poprel, že by poškodenú uviedol do omylu. Bol ochotný jej vrátiť sumu 1500Eur s tým, o

žiadnych 9500Eur nemal vedomosť. Uviedol, že s poškodenou sa zoznámili cez internetovú sieť POKEC, kde mal NIC: Mimirot a potvrdil, že mali osobné stretnutie, kde jej povedal meno K. ako priezvisko jej povedal W., čo zdôvodnil tým, aby sa o tom nedozvedela jeho priateľka, nakoľko sa nevedel medzi nimi rozhodnúť, bol na vážkach. Tvrdil, že poškodenej hovoril, že mal nejaké problémy s nejakými ľuďmi, že im potrebuje zaplatiť asi 2000Eur. Poškodená mu mala ponúknuť peniaze, čo odmietol. Doznan, že mu dala asi 1500Eur. Nepamätal si presne o akú sumu išlo, poprel prevzatie sumy 9500Eur. Stretli sa pred poliklinikou, kde mu dala asi 600Eur a potom ešte asi 900Eur. K majetkovým pomerom uviedol, že je nezamestnaný, oficiálne nemá žiaden príjem, z brigád asi 200Eur mesačne a hľadá si prácu. V záverečnej reči uviedol, že sa to všetko začalo 4-5 mesiacov po tom, ako sa zoznámil s poškodenou J.. V tom čase hral automaty a prehral 2150Eur. Poškodená na ňom videla, že dostal bitku, vtedy sa jej priznal, že prehral 2150Eur na automatoch a ona sama mu mala uviesť, že mu pomôže, čo odmietol. Na jej naliehanie asi po týždni - dvoch to už psychicky nezvládol a požiadal ju o pomoc. Požičala mu 1500Eur, chcel, aby bol na to vystavený doklad, že mu to požičala, poškodená však nechcela. Povedala, že si bude brať viacej peňazí. Zotrvál na tvrdení, že on ju neuviedol do omylu, ľúbil ju, fungovali spolu 4-5 mesiacov, až dotedy, keď zistila, že má i druhú priateľku, vtedy začalo „ródeo“. Mala sa mu vyhrážať, že ho zničí.

Svedkyňa poškodená E. J. uviedla, že dňa 08.04.2013 sa na internete zoznámila s obžalovaným. Od tej doby si denne cez internet písali ako i telefonovali. Uviedla, že sa viackrát stretli osobne na rôznych miestach. Obžalovaný písal, že sa do nej zamiloval, plánuje s ňou vážny vzťah do budúcnosti a ona tieto slová brala vážne. Obžalovaný sa jej predstavil ako K. W., tvrdil, že je podnikateľ, podniká v Bratislave, niečo plánuje i v Topoľčanoch. Následne jej začal písať o tom, že mal akciu, ktorá mu nevyšla a z tohto dôvodu mu niečo spravili s prstom, že rozpredáva majetok a zháňa peniaze. Postupne sa jej pýtal, či nepozná niekoho, kto by mu požičal peniaze a navrhol jej, aby si zobrala pôžičku, tvrdil jej, že sa nemusí báť o peniaze, lebo ich bude mať do dvoch týždňov vrátené. Uvádzať jej, že má prísť nejaký šéfa z Ameriky, ktorý mu dá peniaze. V domnienke, že ju obžalovaný miluje a bála sa o jeho život, lebo mu z jeho reči uverila, že mu niečo vážne hrozí, si zobrala v Slovenskej sporiteľni v Bošanoch úver vo výške 5000Eur, ktorý mu hneď po prevzatí z banky išla odovzdať do polikliniky v Topoľčanoch, kde mali dohodnuté stretnutie, peniaze mu odovzdala bez potvrdenia. Následne jej znova obžalovaný písal, že je dlžný, nezohnal dosť peňazí, ide mu o život a opätovne od poškodenej pýtal peniaze, či by si nemohla zobrať ďalšiu pôžičku, že to určite vráti. Uviedla, že si druhýkrát zobrala v slovenskej sporiteľni úver vo výške 4500Eur a rovnako ako predtým mu peniaze odovzdala. Následne pokračovala komunikácia cez internet a mobil, kde jej obžalovaný stále tvrdil, že ju miluje a že sa bude sťahovať k nej, že sa nemusí báť o peniaze, lebo jej ich vráti. Po čase zistila, že podobne ako ju, podviedol i X. K., ktorej sa dovolala na číslo, ktoré predtým používal obžalovaný, ktorý jej uviedol, že číslo z ktorého jej volal je už nefunkčné, lebo mu mafáni zobrali telefón. Dňa 04.06.2013 jej povedal, že mu chýba ešte 5000Eur. Zavolala na pôvodné číslo, zdvihla ho svedkyňa K., ktorá jej uviedla, že s obžalovaným fungovala február - marec, obral ju tiež o peniaze 8200Eur, telefón mu dala ona, bol na paušál. Nefungoval preto, lebo ho dala zablokovať.

Svedkyňa X. K. uviedla, že vo februári 2013 sa spoznala s obžalovaným cez internetový portál www.pokec.sk. Od momentu zoznámenia sa z nich stali priatelia, pričom od februára 2003 ju začal i navštevovať na adrese jej bydliska. Kontakt s ním prerušila v apríli 2013. Uviedla, že niekedy v marci 2013 si obžalovaný od požičal peniaze, najskôr sumu 1200Eur a neskôr sumu 7000Eur. Tvrdila, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že nemá takú sumu v hotovosti a navrhol jej, aby si požičala peniaze v banke. Požičala si 7000Eur vo VÚB a.s. Sumu 1200Eur jej poskytla kolegyňa, pričom obžalovanému ich odovzdala osobne. Obžalovaný požadoval peniaze z dôvodu, že bol v ohrození života. Niekedy na jar jej obžalovaný navrhol, aby si zadovážila novú SIM kartu aj s novým telefónom pre neho, aby si mohli telefonovať s tým, že on vlastnil mobilný telefón, ale nevlastnil SIM kartu, z ktorej by mohol telefonovať. Zakúpila mobilný telefón so SIM kartou a telefónnym číslom 0901 XXX XXX, ktoré bolo od 08.03.2013 písanej u operátora na jej osobu a od začiatku ho hneď používal obžalovaný asi do 22. mája 2013, kedy túto kartu zablokovala. Odvtedy toto telefónne číslo používala výhradne ona. S obžalovaným bola dohodnutá, že on si bude platiť faktúry, ale zaplatil iba prvú. K poškodenej svedkyňa uviedla, že túto osobne nepoznala, ale telefonovala s ňou v súvislosti s obžalovaným. Poškodená jej niekedy koncom mája 2013 poslala na telefónne číslo 0901 XXX XXX SMS, kde uviedla text niečo v tom zmysle, že sa neozval, pričom SMS bola adresovaná osobe mužského pohlavia. Po prijatí SMS zavolala poškodenej a uviedla jej, že bola s obžalovaným podvedená, načo jej poškodená uviedla, že aj ona mu požičala finančnú čiastku.

Svedkyňa J. J. v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Trestného zákona, ako družka obžalovaného odmietla vypovedať.

Svedkyňa C. Režná uviedla, že si s obžalovaným písala cez internetový chat www.pokec.sk niekedy od septembra, resp. októbra 2011. Išlo o kamarátsku komunikáciu, pričom neskôr sa jej obžalovaný spýtal, či nemá deti a ponúkol sa, že by vedel lacnejšie zohnať elektroniku. Konkrétne sa malo jednať o notebook, pričom jej napísal, že si má vybrať konkrétny typ a on ho lacnejšie zoženie cez známeho z Rakúska. Blížili sa Vianoce a chcela deťom darovať niečo pod stromček, tak pristúpila na jeho ponuku. Stretli sa v Bratislave, kde jej obžalovaný uviedol, že potrebuje zálohu na notebook vo výške 600Eur. Hotovosť vo výške 600Eur mu i odovzdala, pričom o tom nespísali žiaden doklad. Následne s obžalovaným komunikovala ešte prostredníctvom internetu a spýtala sa, čo je s tým, ale stále sa vyhovárал. Neskôr jej ešte ponúkol vybavenie auta zo zahraničia. Nakoniec s ňou prestal úplne komunikovať. Neskôr jej písal, že je ťažko chorý, že rodičia sú chorí a má problémy. Ohľadom peňazí jej písal, že sa nemá báť, že peniaze určite vráti, ale že to bude trvať dlhšie, nakoľko mal zdravotné problémy.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise. Z dokladov o hotovostnom výbere zo slovenskej sporiteľni a.s. zo dňa 28.05.2013 vyplýva, že poškodená J. vybrala sumu 5000Eur a dňa 04.06.2013 sumu 4500Eur. Na čl. 92-147 spisu sa nachádza internetová komunikácia medzi poškodenou J. a obžalovaným, z ktorej vyplýva, že dňa 27.mája 2013 navádzal obžalovaný poškodenú, aby požiadala o pôžičku s tým, že žiadal sumu 5000Eur s tým, že do dvoch týždňov táto suma jej bude vrátená. Z komunikácie zo dňa 28. mája 2013 vyplýva, že poškodená uvedenú sumu obžalovanému vyplatila po jej prevzatí v banke a dňa 4. júna 2013 obžalovaný poškodenej uviedol, že urobili chybu, že nezobrala rovno 10000Eur a nie 5000Eur. Následne bola komunikácia o sume 4500Eur, ktorú obžalovaný ešte požadoval od poškodenej s tým, že tým to bude všetko uhradené. Ubezpečoval poškodenú že do 15-16teho jej peniaze budú vrátené. Zo Zmluvy o splátkovom úvere čl. 260-264 vyplýva, že poškodená Korcová uzatvorila zmluvu so slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 4. 6. 2013, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 5000Eur, ktorý má uhradiť mesačnými splátkami po 77,42 Eur od 20.07.2013 do 20.08.2022.

Na hlavnom pojednávaní boli v rámci posúdenia osobných pomerov obžalovaného oboznámenej správy Obce D., Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa v mieste trvalého pobytu na adrese D. XXX dlhodobo nezdržiava, nepoberal dávku v hmotnej núdzi a príspevky, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný súdmi Slovenskej republiky a to rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 24.04.2012 spisová značka 5T/20/2012 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.07.2014 spisová značka 5T/7/2014. Podľa evidencie priestupkov obžalovaný od roku 2010 do roku 2014 má 11 záznamov o priestupkoch, z toho na úseku dopravy priestupky zo dňa 21.01.2010 - uložená pokuta 30Eur, dňa 14.10. 2010- uložená pokuta 60Eur, dňa 07.02. 2011- uložená pokuta 50Eur, dňa 16.09.2013 uložená pokuta 20Eur, dňa 25.09.2013 uložená pokuta 10Eur, dňa 22.12.2013- uložená pokuta 40Eur, dňa 13.05.2014 uložená pokuta 50Eur, dňa 05.09.2014-uložená pokuta 40Eur. Dňa 30.10.2009 obžalovaný spáchal priestupok podľa § 49 ods. 1 písmena d) zákona č. 372/1990 Z.z. proti občianskemu spolunažívaniu, bola mu uložená pokuta 95Eur, konanie o priestupku zo dňa 10.03.2011 bolo rozhodnutím Obvodného úradu Trnava sp.zn. A/2011/07299 zastavené, za priestupok zo dňa 11.01.2014 bola obžalovanému rozhodnutím Okresného úradu Topoľčany podľa § 49 ods. 1 písmena d) zákona č. 372/1990 Z.z. - proti občianskemu spolunažívaniu uložená pokuta 15Eur.

Z oboznámeného spisu Okresného súdu Trnava spisová značka 5T/20/2012 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 24.04.2012 bola schválená dohoda o vine a treste, obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. 04.2012.

Z oboznámeného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou spisová značka 5T/7/2014 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 31.07.2014 bola schválená dohoda o vine a treste, obžalovaný bol uznaný vinným za prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov ktorý mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov. Podľa

§ 287 ods. 1 Trestného poriadku bola uložená obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. H. škoda vo výške 2000Eur, skutok bol spáchaný dňa 25.10.2013 a uznesením zo dňa 25.03.2014 ČVS: ORP - 471/BN- 2013 bolo obžalovanému podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a rozhodol tak, že uznal obžalovaného vinným zo skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez pochybností preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného prečinu, a že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obvineného na spoločenské vzťahy chránené trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty. Objektom trestného činu podvodu je spoločenský vzťah chránený zákonom (ochrana vlastníctva), objektívna stránka spočíva v konaní, ktorým sa páchatel na škodu cudzieho majetku obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, subjektom je ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, teda psychický vzťah páchatel'a pre skutočnosťami tvoriacim trestný čin a je vybudované na dvoch zložkách vedomostnej a vôľovej, a tvorí obligatórnu zložku subjektívnej stránky trestného činu.

Obžalovaný popieral spáchanie predmetného skutku a bránil sa tým, že neuviedol poškodenú do omylu. Potvrdil, že prevzal od nej sumu 1500Eur v dvoch splátkach a to v sume 600Eur a 900Eur s tým, že poprel prevzatie sumy 9500Eur. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná výpoveďou svedkyne - poškodenej E. J., ktorá zhodne ako v prípravnom konaní tak i na hlavnom pojednávaní uviedla, akým spôsobom a z akých dôvodov poskytla finančné prostriedky obžalovanému. Na podporu svojich tvrdení predložila príslušné listinné dôkazy o tom, že uzatvorila so slovenskou sporiteľňou a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého uskutočnila dva výbery a to dňa 28.05.2013 v sume 5000Eur a dňa 04.06.2013 v sume 4500Eur, ktoré následne odovzdala obžalovanému, pričom táto jej výpoveď korešponduje i s oboznámenou na hlavnom pojednávaní internetovou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenou, z ktorej jednoznačne vyplýva konanie obžalovaného ako i úmysel, nakoľko navádzal poškodenú nato, aby si zobrala z banky úver, poskytla mu finančné prostriedky, čo odôvodňoval tým, že navodzoval u poškodenej situáciu, že je v zlej finančnej situácii, hrozí mu fyzická ujma na zdraví pokiaľ finančné prostriedky on neposkytne tretej osobe. Nepriamo bol obžalovaný z takéhoto konania usvedčený i výpoveďou svedkyne X. K., z ktorej vyplynulo, že takéto isté konanie a navádzanie použil obžalovaný i u nej, v dôsledku čoho mu táto svedkyňa mala poskytnúť sumu 8200Eur. Podvodné konanie obžalovaného bolo potvrdené i výpoveďou svedkyne W., z ktorej vyplýva, že od tejto svedkyne obžalovaný mal vylákať sumu 600Eur s prísľubom zabezpečenia lacnejšieho notebooku, pričom však notebook pre svedkyňu nezabezpečil a peniaze použil pre vlastnú potrebu. Taktiež z oboznámených spisov Okresného súdu Bánovce nad Bebravou a Okresného súdu Trnava vyplýva, že už v minulosti sa dopustil obžalovaný podvodného konania voči iným osobám, kde prevzal od poškodenej osôb finančné prostriedky pod prísľubom zabezpečenia určitej veci, pričom danú vec nezabezpečila, finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu.

Obsahom podvodného konania obžalovaného sú okolnosti, pri ktorých obžalovaný uviedol do omylu poškodenú, ktorej tvrdil, že mu ide o život, pokiaľ nevyrovná dlhy a pod takouto falošnou zámenkou ju naviedol, aby si zobrala úver s tým, že peniaze jej vráti do dvoch týždňov, hoci vedel, že nie je žiadna taká situácia v dôsledku, ktorej by mu išlo o život, ak nebolo ani preukázané, že má nevyrované dlhy s týmito spojené. Protiprávnosť konania obžalovaného spočívala v tom, že tvrdil poškodenej nepravdivé okolnosti v dôsledku ktorých ju uviedol do omylu, zo strany poškodenej došlo k odovzdaniu peňazí obžalovanému, ktorý peniaze jej nevrátil a v dôsledku čoho došlo ku škode na cudzom majetku - poškodenej a obohateniu obžalovaného.

Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (respektíve jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností) a jej uskutočnenou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinná súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Chráneným objektom porušeným pri trestnom čine podvodu je právo vlastnícke a iné majetkové práva.

Z vyššie z uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný uviedol do omylu poškodenú svojím tvrdením, že mu nevyšiel podnikateľský zámer, že mu ide o život pokiaľ nevyrovná dlhy a svojím konaním spôsobil poškodenú väčšiu škodu, naplnil tak všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona po formálnej aj materiálnej stránky. Medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje príčinná súvislosť, preto ho súd uznal za vinného zo žalovaného skutku v zmysle obžaloby.

Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v zákona porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom. Z hľadiska konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný sa svojím protiprávnym konaním dopustil prečinu menšej závažnosti zvažujúc pri tom spôsob vykonania činu, okolnosti spáchania, mieru zavinenia a spôsobený následok.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovenie § 34 ods. 1 - 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona ako i z prirážajúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného žiadnu nezistil a preto postupoval podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu vzhľadom na pomer poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností 0:0. Obžalovanému súd uložil spoločný trest a podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, zároveň zrušil výrok o vine prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.07.2014 sp. zn. 5T/7/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2014 ako aj ďalšie výroky, ktorému majú v tomto výroku o vine svoj podklad.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou spisová značka 5T/7/2014 bolo zistené, že skutok spáchal obžalovaný dňa 25.10.2013 a následne spáchal skutok, ktorý bol predmetom obžaloby Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch pod sp. zn. Pv 667/201 /4406 zo dňa 21.03.2014 a to dňa 28.05.2013 a dňa 04.06.2013. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5T/7/2014 bolo obžalovanému vznesené obvinenie dňa 25. marca 2014 a v predmetnej veci bolo vznesené obvinenie dňa 29.11.2013. Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Obžalovanému súd ukladal trest podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, kedy vychádzal zo základnej trestnej sadzby v rozmedzí 1 rok až 5 rokov. Po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému postupom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky ktorý mu podmienčne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Obžalovanému súd uložil ich podľa § 51 ods. 4 písmena c) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným K. H. a E. J. a to z dôvodu, že trestným činom ktorý spáchal obžalovaný bola spôsobená poškodeným škoda.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak oblasti generálne ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením alternatívneho peňažného trestu, ktorý je z hľadiska súdu dostatočný, spravodlivý a akceptuje všetky kritéria pre ukladanie trestu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti a predchádzajúci život obžalovaného, a možnosť jeho nápravy. Takto uložený trest plnenia len výchovnú funkciu smerom k obžalovanému, ale aj ochrannú funkciu smerom k spoločnosti i.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť aby nahradil spôsobenú škodu poškodeným , ktorá bola riadne uplatnená v prípravnom konaní a súd vo jej výške nemal pochybnosti a to poškodenému K. H., nar. X. X. XXXX D. nad D., trvale bytom T. č. XX vo výške 2000Eur a poškodenej E.. vo výške 9500 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.